

Volby (4.10.2018)

V době, kdy se volby po dlouhých letech opět staly volbami, jsem žila v Praze. Ze začátku to bylo jednoduché, i v komunálních volbách jsem volila stejně, jako ve volbách do parlamentu. V obou případech jsem využívala preferenčních hlasů a měla jsem radost, pokud mému kandidátovi můj křížek pomohl. Později jsem si vybírala lidi napříč stranami. Dlužno přiznat, že ve valné většině jsem o nich nic nevěděla a rozhodovala jsem se intuitivně podle pohlaví, věku a profese, jak jen jsem se v těch volebních plachtách přes půl pokoje zvládla zorientovat.

V té době jsem už byla přesvědčená, že vlastně ani nezáleží na tom, koho budu volit, protože předvolební rétorika a povolební koalice jsou dva jiné světy. Zvláště v Praze.

Teď mě poprvé čekají volby v malé obci, kde se všichni znají. Tedy skoro všichni, to jen my neznáme skoro nikoho, mimo nejbližších sousedů a obecních zastupitelů. Kandidují tři uskupení, a já najednou zjišťuji, že vůbec nevím, o co které z nich usiluje, co nabízí. Žádné schůze, žádné billboardy, ani letáky do schránky, žádné koblihy či volební guláš.

Nejspíš jsem se o to měla zajímat dřív, ale moje pozornost byla soustředěná na zahradu, na focení a psaní, na šití. I když jsem věděla, že volby budou, nejspíš jsem je vytěsnila. Možná jsem čekala, že mě někdo osloví, že bude vysvětlovat a nabízet, ale zdá se, že to tady funguje nějak jinak.

A tak teď sedím nad hlasovacím lístkem a pročítám jména kandidátů. Nevidím bohužel, stejně jako tomu bylo v Praze, konkrétní lidi, historii rodu, příbuzenské vazby, ani průšvihy a zásluhy. Jsem náplava a už vždycky budu. Nedá se nic dělat, ostatně jsem s tím počítala. Důležité je, abych se i jako náplava v této obci, tady u nás doma, cítila dobře.

Za ten necelý rok jsme se s Vaškem účastnili obecního života jen částečně. Třeba stavění májky či sázení nových lip jsme sledovali se zájmem, ale jít na obecní ples jako dva netančící abstinenti jsme se přece jen neodvážili, i když by to asi byla jedna z mála možností, jak poznat starousedlíky.

Volit samozřejmě půjdeme, svůj klíč už jsem si našla. Budu se rozhodovat ne podle slibů, ty mi ostatně tady ani nikdo nedává, ale podle činů tak, jak jsem měla možnost je během té relativně krátké doby sledovat, i jak jsem se s nimi mohla seznámit z obecních dokumentů.

Volit by se mělo podle skutků. Ne podle koblih.

Naštěstí to tak v obecních volbách většinou bývá.

A Praze, kde jsem prožila většinu života, budu držet palce. Aby tomu taky tak bylo.

{fshare}